

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 8015200977
Dátum vydania rozhodnutia: 23.08.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015200977.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcov: 1/ Ing. E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX O., 2/ Ing. K. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. č. d. XXX, XXX XX B. a 3/ Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX W. B., všetci právne zastúpení: spol. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom, Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: Okresnému úradu Kežmarok, pozemkovému a lesnému odboru, Mučeníkov 4, 060 01 Kežmarok, za účasti: 1/ V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX F., 2/ X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX Z., 3/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. d. 5, XXX XX X., všetci právne zastúpení: JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom kancelárie Nám. sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad, a 4/ Poľovníckej spoločnosti Úsvit, so sídlom Okružná 219, 059 52 Stará Lesná, IČO: 42 339 421, všetci právne zastúpení: JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom kancelárie Nám. sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad (advokát určený pre doručovanie) a súčasne vo vzťahu k účastníkom 1/ a 4/ JUDr. Norbertom Horváthom, advokátom so sídlom kancelárie Slnecná 592/2, 924 01 Galanta, o preskúmanie zákonnosti postupu a opatrenia žalovaného č. OU-KK-PLO-2015/7836-4-AJ z 5. augusta 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti pribratých účastníkov 1/ - 4/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/39/2015-118 z 24. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5S/39/2015-118 z 24. apríla 2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „správny súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zrušil opatrenie Okresného úradu Kežmarok, pozemkového a lesného odboru č.j. : OU-KK-PLO-2015/7836-4-AJ z 5. augusta 2015, ktorým podľa § 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Zb. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len „zákon o poľovníctve“) 5. augusta 2015 zaevidoval zmluvu uzatvorenú medzi Poľovníckou spoločnosťou Úsvit a vlastníkami spoločného poľovného revíru Úsvit, resp. ich zástupcami. V predmetnom opatrení uviedol, že Krajský súd v Prešove vydal 20. mája 2015 rozsudok č. k. 6S/55/2014-36, ktorý nadobudol právoplatnosť 2. júla 2015 a ktorým zrušil opatrenie bývalého Obvodného lesného úradu v Kežmarku zo 14. marca 2013, č. 2013/108-2 týkajúceho sa evidencie nájomnej zmluvy na poľovný revír Úsvit a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný ako miestne a vecne príslušný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva podľa § 71 ods. 1 a 2 písm. c/ a § 74 ods. 1 písm. c/ zákona o poľovníctve a § 16 ods. 1 tohto zákona po preskúmaní, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci dvojtretinovú väčšinu poľovných pozemkov, obstaraní potrebných podkladov vrátane dokladov o vlastníctve poľovných pozemkov, resp. zastupovaní vlastníkov poľovných pozemkov v súlade s ustanoveniami zákona o poľovníctve a so závermi zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov túto zmluvu opätovne zaevidoval. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 22. júna 2017.

2. Správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou žalobcov, že v danom prípade, ak zmluvu o užívaní poľovného revíru nepodpísali všetci piati splnomocnení zástupcovia, trpí takáto zmluva vadami a nemala byť žalovaným zaevidovaná, keď vlastníci poľovného revíru Úsvit si zvolili počet piatich splnomocnencov a dohodli si rozsah tohto splnomocnenia tak, že stačí, ak zmluvu o užívaní poľovného revíru podpíšu traja títo splnomocnení. Aj keď zákon o poľovníctve v § 5 ods. 7 neupravuje, aby si vlastníci poľovných pozemkov určili rozsah oprávnení zvolených splnomocnencov, z dikcie tohto ustanovenia nevyplýva, že takýto spôsob zakazuje. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného a s poukazom na čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uzavrel, že ak zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali traja splnomocnení zástupcovia, bol dodržaný zákonný rámec určený v § 5 ods. 7 zákona o poľovníctve a zároveň bola naplnená aj vôľa vlastníkov poľovného revíru vyjadrená v uznesení č. 4 k bodu 5 zhromaždenia vlastníkov poľovného revíru.

3. Správny súd zároveň po preskúmaní napadnutého opatrenia žalovaného v súlade s námietkami žalobcov dospel k záveru, že opatrenie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a to v činnosti správneho orgánu postupom podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, keď z napadnutého opatrenia žalovaného, a ani z administratívneho spisu, ktorý žalovaný v konaní správneho súdu predložil, nie je možné zistiť na základe akých skutočností a z akých údajov vychádzal žalovaný pri overovaní skutočností, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Uviedol, že v administratívnom spise sa síce nachádzajú podania V. W. z 9. júla 2015 a z 2. augusta 2015, z obsahu ktorých vyplýva, že Poľovnícka spoločnosť Úsvit predložila splnomocnenia a zoznamy vlastníkov s rozdelením výmer poľovného revíru, avšak v administratívnom spise absentuje potrebná dokumentácia, zoznam rozhodujúcich skutočností, teda zoznam vlastníkov, ich splnomocnených zástupcov, ako aj presná výmera poľovného revíru, na základe ktorých by mohol žalovaný dospieť k záveru, že zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. V spise je založený iba hárok s rukou písanými výmerami jednotlivých poľovných revírov a k nim priradené percentá, avšak ani z týchto poznámok (pričom nie je zrejmé, kto tieto poznámky vyhotovil) nemožno dospieť k záveru, že žalovaný si vyššie uvedené skutočnosť ako podklad pre evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru overil správne. V čl. IV údaje o poľovnom revíre Zmluva o užívaní poľovného revíru z 1. marca 2013 obsahuje údaj o výmere poľovného revíru 7 605 ha, ktorý bol uznaný rozhodnutím Lesného úradu v Poprade č. LU-221/1993-Ba z 11. júna 1993 a výmeru poľovného revíru 7 188 ha, ktorý bol zistený ako aktuálny skutkový stav výmery poľovných pozemkov podľa listov vlastníctva a aktuálnych údajov z katastra nehnuteľností. Z notárskej zápisnice č. N 42/2013, Nz 5163/2013, ktorá osvedčovala priebeh zhromaždenia vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri Úsvit na strane 4 nesporne vyplýva, že uznášaniaschopnosť zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov podľa § 5 ods. 4 zákona o poľovníctve bola počítaná z celkovej výmery poľovného revíru 7 188 ha. Z akej výmery poľovného revíru, teda či z uznanej výmery poľovného revíru alebo z výmery podľa aktuálneho stavu zisteného na zhromaždení vlastníkov poľovného revíru 7. februára 2013 žalovaný pri overovaní skutočností, či zmluvu podpísali vlastníci

spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru vychádzal, nebolo možné z obsahu administratívneho spisu zistiť. Správny súd uzavrel, že z obsahu napadnutého opatrenia žalovaného, ako aj administratívneho spisu teda absentujú podklady, na základe ktorých by žalovaný dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre evidenciu zmluvy podľa § 16 ods. 1 zákona. Správny súd podotkol, že v administratívnom spise žalovaného sa nachádza vyjadrenie Ing. E. J. k návrhu na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru Úsvit zo 4. marca 2013, v ktorom Ing. E. J. poukazuje na skutočnosť, že z notárskej zápisnice, ktorá je priložená k zmluve vyplýva, že výmera poľovného revíru, z ktorej sa vychádzalo pri počítaní hlasov a rozhodovaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov je 7 188 ha, pričom táto výmera bola zvolávatelmi zhromaždenia určená svojvoľne bez ohľadu na právoplatné rozhodnutie Lesného úradu v Poprade z 11. júna 1993, č. LU-221/1993-Ba, v ktorom je uvedená výmera 7 605 ha. Ako sa žalovaný s touto námietkou Ing. E. J. v administratívnom konaní podľa § 16 zákona o poľovníctve vysporiadal nie je zrejmé.

4. Správny súd poukázal aj na podanie pribratých účastníkov, z ktorého vyplýva, že v tom čase sa na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 20C/164/2013 viedlo konanie, v ktorom sa žalobcovia dožadovali neplatnosti notárskej zápisnice, ktorá osvedčovala priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov zo 7. februára 2013, z čoho správny súd vyvodil záver, že už v čase administratívneho konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru bola spochybnená platnosť notárskej zápisnice z 15. februára 2013 č. N 42/2013, Nz 5163/2013, ktorá v súlade s ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve tvorila podklad pre rozhodovanie žalovaného o zaevidovaní resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, keď notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov ako podklad pre rozhodnutie správneho orgánu bola ako taká z hľadiska jej platnosti spochybnená, a o ktorej platnosti resp. neplatnosti sa viedlo súdne konanie, teda správny orgán rozhodol predčasne, ak na základe tejto notárskej zápisnice zmluvu o užívaní poľovného revíru zaevidoval a nevyčkal na právoplatné rozhodnutie súdu, v dôsledku čoho došlo zo strany správneho orgánu k porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

5. O trovách konania správny súd rozhodol v súlade s ust. § 175 ods. 1 a § 167 S.s.p. tak, že úspešným žalobcom v 1., 2. a 3. rade priznal nárok na náhradu trov konania.

6. Proti rozsudku krajského súdu podali pribratí účastníci 1/ - 4/ (ďalej aj „sťažovatelia“) včas kasačnú sťažnosť kde žiadali, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti namietali, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, taktiež rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

7. Nesprávnym procesným postupom správneho súdu, ktorým došlo k porušeniu práva sťažovateľov na spravodlivý proces rozumejú sťažovatelia nesprávne hodnotenie - resp. nevyhodnotenie predložených dôkazov krajským súdom v takej miere, ktorá prekračuje rámec voľne prípustnej úvahy súdu a zakladá rozhodnutie v rozpore s príslušnými právnymi predpismi - t.j. arbitrárne rozhodnutie, keď zo záverov správneho súdu (ods. 35 a 36 rozsudku) namietajú, že tento sa nevysporiadal - v zmysle judikatúry neposkytol špecifickú odpoveď na argument, že skutočnosť, že zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, bola dostatočne preukázaná predloženou Notárskou zápisnicou N 42/2013, Nz 5163/2013, ktorou bol osvedčený priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri Úsvit. Z obsahu tejto zápisnice totiž vyplýva, že na tomto zhromaždení bol predložený zoznam všetkých vlastníkov poľovných pozemkov podľa aktuálnych údajov katastra nehnuteľností. Poukázali, že notárska zápisnica ako dôkazný prostriedok v zmysle ust. § 205 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ktorý sa podľa § 5 S.s.p. použije primerane) je verejnou listinou, a preto skutočnosti v nej uvedené sa považujú za pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak (čo vyplýva aj z názoru Krajskej prokuratúry Bratislava uvedenom vo vyjadrení Kd 198/16/1100-12 z 30. septembra 2016). V uvedenom

kontexte poukázali na rozhodnutia Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Sťažovatelia súčasne poukázali aj na stanovisko Generálnej prokuratúry VI/3 Gd 103/16/1000-4 z 31. mája 2016, z ktorého okrem iného vyplýva, že evidenčná povaha zmluvy je daná tým, že správny orgán pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru skúma len zákonom vymedzené formálne skutočnosti (§ 16 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z. z.), pričom ako je uvedené ďalej: „Platná právna úprava vo vzťahu k poľovníctvu vychádza z oddelenia súkromnoprávnej roviny reprezentovanej zmluvou o užívaní poľovného revíru od verejnoprávnej roviny, ktorú predstavuje evidencia tejto zmluvy správnym orgánom. Písomná zmluva o postúpení užívania poľovného revíru je prejavom vôle vlastníkov - spoluvlastníkov poľovných pozemkov o nakladaní s právom viažucim sa výlučne k vlastníctvu pozemkov tvoriacich poľovný revír. Zákonodarca jednoznačným spôsobom stanovil podmienky za ktorých sa zvoláva zhromaždenie, ako aj samotný jeho priebeh. Za účelom správnosti a vierohodnosti priebehu zhromaždenia upravil zákonnú podmienku, aby jeho priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou. Notárska zápisnica tvorí nedielnu súčasť žiadosti o evidenciu zmluvy. Zmluva je svojou povahou jednoznačne súkromnoprávnym aktom, ktorý vyjadruje zmluvne vyjadrenú vôľu jej účastníkov. Jej zmeny, doplnenia sú možné výlučne na základe prejavu vôle účastníkov zmluvy. Rovnako ako platnosť; tak aj neplatnosť zmluvy môže byť preskúmaná výlučne súdom, ale nie správny orgánom.“ Sťažovatelia ďalej uviedli, že keďže predmetná notárska zápisnica nebola právoplatným zrušujúcim rozsudkom v civilnom konaní určená za neplatnú, nemôže správny súd vo svojom rozhodnutí spochybňovať závery v nej uvedené, a žiadať od žalovaného správneho orgánu, aby túto verejnú listinu nerešpektoval, a podmienky účasti vlastníkov poľovných pozemkov skúmal vlastným dokazovaním.

8. S námietkou nesprávneho procesného postupu správneho súdu súvisí aj námietka sťažovateľov ohľadne nesprávneho právneho posúdenia, keď sťažovatelia mali zato, že správny súd pri vyslovení záveru o nepreskúmateľnosti účasti vlastníkov poľovných pozemkov na zhromaždení aplikoval na daný právny vzťah nesprávnu právnu normu, ak mal zato, že bolo povinnosťou správneho orgánu vykonať dokazovanie a zabezpečiť ďalšie podklady (ods. 39 rozsudku), na základe ktorých by tento správny orgán konštatoval splnenie podmienok účasti vlastníkov na zhromaždení. Ako poukázali, v prípade, ak by správny orgán pri evidencii zmluvy zisťoval splnomocnenia vlastníkov a obsahy ich výmer, bolo by jeho povinnosťou k takto získaným podkladom dať možnosť sa účastníkom konania vyjadriť, namietať jeho zistenia a závery a pod.. Vzhľadom k tomu že sa na toto evidenčné konanie v zmysle § 79 zákona o poľovníctve predpisy o správnom konaní nevzťahujú, nie je takýto postup možný, pretože by nemal oporu v predmetnom zákone. Opätovne poukázali na závery stanoviska Generálnej prokuratúry VI/3 Gd 103/16/1000-4 z 31. mája 2016, z ktorého vyplýva, že „...i keď nie je potrebné sa bližšie zaoberať dôvodmi, pre ktoré zákonodarca pristúpil k prijatiu takejto právnej úpravy týkajúcej sa evidencie zmlúv o užívaní poľovného revíru, je potrebné minimálne zvýrazniť, že práve rozdrobenosť pozemkového vlastníctva a nevyporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom boli dôvodom pre zavedenie evidenčného princípu pri zmluvách o užívaní poľovného revíru, pričom inkorporovanie zásady materiálnej pravdy do tohto konania by bolo popretím takejto normatívnej úpravy.“, na základe čoho mali sťažovatelia za to, že ak správny orgán nie je oprávnený preskúmať obsah a správnosť notárskej zápisnice pri zaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, a nemá takéto oprávnenie ani prokurátor pri výkone dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy (netrestného dozoru prokuratúry). Ďalším naplnením nesprávneho právneho posúdenia vecí správnym súdom je prepojenie dvoch nezávislých konaní a to konania o evidencii zmluvy a konania o uznaní poľovného revíru. Správny súd sa nesprávne (ods. 37 rozsudku) stotožnil sa s vyjadrením Ing. E. J. k návrhu na evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru Úsvit zo 4. marca 2013, v ktorom poukazuje na skutočnosť, že z notárskej zápisnice, ktorá je priložená k zmluve vyplýva, že výmera poľovného revíru, z ktorej sa vychádzalo pri počítaní hlasov a rozhodovaní zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov je 7 188 ha, pričom táto výmera bola určená bez ohľadu na právoplatné rozhodnutie Lesného úradu v Poprade z 11. júna 1993, č. LU-221/1993-Ba, v ktorom je uvedená výmera 7 605 ha, keď Obvodný lesný úrad v Kežmarku zriadil poľovný revír Úsvit o výmere 7 605 ha, avšak plochu poľovných pozemkov ohraničili výmerou 7 188 ha. Zvyšnú časť preto tvoria nepoľovné plochy. V zmysle ust. § 16 zákona o poľovníctve bolo povinnosťou správneho orgánu z notárskej zápisnice - verejnej listiny zistiť, či sa v nej nachádza údaj o

tom, že ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Normatívny text predmetného ustanovenia preto vyslovene uvádza poľovné pozemky, ktorých výmera v schválenom poľovnom revíri Úsvit tvorí 7 188 ha. Sťažovatelia uviedli, že nie je povinnosťou správneho orgánu zaoberať sa ani vysvetľovať fyzickým osobám - Ing. E. J. tieto skutočnosti, a to najmä za situácie, keď tento rozdiel bol náležite ozrejmý aj v samotnej notárskej zápisnici na str. 4 a 5. Zdôraznili, že pokiaľ správny orgán v priebehu evidencie zmluvy nevykonáva dokazovanie, nie je jeho povinnosťou sa vysporiadať s podaniami a ani poskytovať na ne odpoveď vo vydanom opatrení. Správny súd tak nesprávne a bez opory v zákone vyslovil záver, že správny orgán túto povinnosť má, čím nesprávne právne posúdil povinnosti tohto orgánu pri vydaní opatrenia - a dospel tak k nesprávnemu záveru o ich nesplnení. Záverom mali sťažovatelia za to, že správny súd nesprávne vec posúdil aj tým, že napriek jeho vedomosti o konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/164/2013, a s vedomím, že jeho predmetom je otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní, a napriek tomu, že uvedené zakladá v zmysle ust. § 100 ods. 2 písmeno a/ S.s.p. dôvod na prerušenie tohto konania, toto konanie neprerušil.

9. Sťažovatelia záverom kasačnej sťažnosti vyslovili, že majú za to, že napadnutý rozsudok správneho súdu je porušením ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantovaných základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu, najmä princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonosti vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu, princípu právnej istoty, a princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj princípu ochrany legitímnych očakávaní. Súčasne s kasačnou sťažnosťou podali sťažovatelia aj návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa stotožnil so sťažnostnými bodmi a nad rámec uviedol, že rozdielom významu pojmov „výmera poľovných pozemkov“ a „výmera poľovného revíru“ sa správny súd vo svojich rozsudkoch skutočne aj napriek upozorneniam pribratých účastníkov nevysporiadal. S ohľadom na vznik precedensu v postupe evidencie zmlúv o užívaní poľovných revírov, už alebo ešte nie zaevidovaných správnymi orgánmi, žalovaný poukázal na skutočnosť navodenia právnej neistoty rozhodnutiami Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/55/2014-36 a 5S/39/2015-118, podľa ktorých je správny orgán povinný dodržiavať špeciálny zákon a súčasne naplňovať právny názor vyslovený súdom, ktoré si navzájom odporujú; na ľahkosť zrušenia opatrenia správneho orgánu a vyhnutie sa vlastného preskúmania pravdivosti údajov vo verejnej listine a zmluve a ich následné zrušenie samotným príslušným súdom; ak má správny orgán /aj keď nepríslušný/ skúmať vlastníctvo, preverovať údaje uvedené vo verejnej listine, tak súd neuviedol spôsob, hĺbku a formu vlastného preskúmania zákonnej a materiálnej pravdy, aby toto bolo akceptovateľné samotným súdom. Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

11. Žalobcovia 1/ - 3/ (ďalej aj „žalobcovia“) vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedli, že na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov 7. februára 2013 boli vznesené dôvodné námietky spochybňujúce výmeru pozemkov (aktuálny stav ku 7. februáru 2013 - 7 188 ha oproti stavu v roku 1993 - 7 605 ha). Ako konštatoval aj konajúci súd - v administratívnom spise bol založený len hárok s rukou písanými výmerami jednotlivých poľovných revírov a k nim priradené percentá, teda nemožno dospieť k záveru prezentovanému sťažovateľmi, že preukázali, že sa zhromaždenia vlastníkov zúčastnila nadpolovičná väčšina vlastníkov poľovných pozemkov s tým, že táto skutočnosť má vyplývať z notárskej zápisnice. Žalobcovia sa stotožnili so záverom krajského súdu, že ani z notárskej zápisnice nie je zrejmé bez akýchkoľvek pochybností, z akej výmery poľovného revíru - teda či z uznanej alebo z výmery podľa aktuálneho stavu - správny orgán vychádzal, teda nie je zrejmé, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov, preto aj podľa názoru žalobcov správny orgán nemal pri evidencii zmluvy jednoznačne preukázané, resp. nedostatočne skúmať, či boli splnené podmienky pre evidenciu tejto zmluvy podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve. Uviedli, že správny orgán pri evidencii zmluvy je povinný preskúmať subjekty, ktoré zmluvu uzatvorili a za tým účelom musí posúdiť, či došlo k splneniu zákonom požadovaných podmienok na evidenciu zmluvy. Musí teda skúmať aj to, kto je vlastníkom pozemkov v poľovnom revíri a aké sú ich výmery. Len na základe takto vykonaného dokazovania môže správny orgán zistiť skutočný podiel

hlasov vlastníkov a to jednak tých, ktorí boli na zhromaždení osobne zúčastnení, ako aj tých, ktorí splnomocnili iné osoby. Pokiaľ sa správny orgán pred zaevidovaním zmluvy dostatočne nezaobrá skutočným podielom na celkovej výmere pozemkov vo vzťahu ku každému zo zúčastnených, resp. zastúpených na zhromaždení, nemôže dospieť k nespochybniteľnému záveru o tom, či sa na zhromaždení skutočne zúčastnili osoby, ktoré s ohľadom na výmeru pozemkov v poľovnom revíri mali nadpolovičnú väčšinu hlasov a ani k tomu, či a ako boli jednotlivé uznesenia schválené a či v konečnom dôsledku zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci vlastiaci najmenej 2/3-ovú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, resp. ich zástupcovia. Na podporu poukázali na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/26/2013 z 8. októbra 2013. Žalobcovia mali za to, že rozsudok krajského súdu bol vydaný v súlade s relevantnými zákonnými ustanoveniami, a preto sa nestotožňujú so sťažovateľmi, že v danej veci boli naplnené dôvody kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ S.s.p. a navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podali sťažovatelia včas (§ 443 ods. 1 S.s.p.), je prípustná (§ 439 S.s.p.) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 S.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený 23. augusta 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

13. O návrhu sťažovateľov na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti rozhodol kasačný súd samostatným uznesením č. k. 8Sžk/27/2017 z 13. júna 2018, tak, že návrhu vyhovel a kasačnej sťažnosti príbratých účastníkov 1/ - 4/ priznal odkladný účinok. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. júna 2018.

14. Predmetom kasačného konania bolo v rozsahu sťažnostných bodov preskúmať rozhodnutie správneho súdu ku dňu jeho právoplatnosti (§ 454 S.s.p.), to znamená posúdiť, či je správny záver správneho súdu, že z obsahu oznámenia a súvisiaceho administratívneho spisu žalovaného nie je možné zistiť na základe akých skutočností a z akých údajov vychádzal žalovaný pri overovaní skutočností, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného revíru vlastiaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, ako aj záver správneho súdu, že už v čase administratívneho konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru bola spochybnená platnosť notárskej zápisnice z 15. februára 2013, č. N 42/2013, Nz 5163/2013, ktorá v súlade s ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve tvorila podklad pre rozhodovanie žalovaného o zaevidovaní resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, a teda správny orgán rozhodol predčasne, ak na základe tejto notárskej zápisnice zmluvu o užívaní poľovného revíru zaevidoval a nevyčkal na právoplatné rozhodnutie súdu.

15. Žalobnou námietkou, že v danom prípade, ak zmluvu o užívaní poľovného revíru nepodpísali všetci piati splnomocnení zástupcovia, trpí takáto zmluva vadami a nemala byť žalovaným zaevidovaná, s ktorou sa správny súd nestotožnil, sa kasačný súd nezaoberal, nakoľko tento záver správneho súdu nebol v kasačnej sťažnosti, ani v žiadnom inom podaní spochybňovaný.

16. Kasačný súd opätovne poukazuje na ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve účinného v čase vydania žalobou napadnutého opatrenia, podľa ktorého evidenciu zmluvy vykoná príslušný okresný úrad a zmluvu zaeviduje, ak ju uzatvorila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa § 13 ods. 1 a ak ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastiaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, okresný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1.

17. Podľa zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) je notár oprávnený osvedčiť aj iné skutočnosti, najmä priebeh losovania alebo predloženie vecí, ak majú právny význam, a ak sa uskutočnili v prítomnosti notára (§ 64 ods. 1). Za tým účelom spíše notár notársku zápisnicu, ktorá musí obsahovať presný opis deja, ktorý sa uskutočnil v jeho prítomnosti a ktorého bol svedkom, ďalej miesto a čas osvedčovaného deja, meno, priezvisko, trvalé bydlisko (sídlo) žiadateľa o vydanie osvedčenia a tiež osôb na deji zúčastnených (§ 64 ods. 2). Osvedčovanie právne významných skutočností (napr. § 64 ods. 1) je notárskou činnosťou podľa § 3 ods. 1 písm. b), pričom listiny vyhotovené v rámci notárskej činnosti a ich osvedčené odpisy, potvrdenia sú verejnými listinami (§ 3 ods. 4).

18. Charakter notárskej zápisnice ako verejnej listiny, zakladá vyvrátiteľnú domnienku o existencii skutočností v nej uvedených, v tomto prípade o priebehu zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri Úsvit a spôsobuje, že dôkazné bremeno o tvrdeniach opačných zaťažuje toho, kto v rámci súdneho, resp. iného administratívneho konania, tieto skutočnosti rozporuje. Pokiaľ teda existuje tvrdenie, že spísaná notárska zápisnica neosvedčuje skutočný priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v Poľovnom revíri Úsvit, bolo povinnosťou toho, kto tieto skutočnosti tvrdí, označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti, respektíve navrhnúť vykonanie týchto dôkazov súdom, pričom až do preukázania opaku platí prezumpcia správnosti obsahu verejnej listiny.

19. Notárska zápisnica obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti (§ 47 ods. 1 Notárskeho poriadku) a z jej obsahu okrem iného vyplýva percentuálne vyjadrená účasť vlastníkov s ohľadom na ich vlastnícke práva (89,82 % výmery poľovných pozemkov), ako aj diskusia ohľadne námietok spochybňujúcich výmeru pozemkov (aktuálny stav ku 7. februáru 2013 - 7 188 ha oproti stavu v roku 1993 - 7 605 ha), ktorý bol na mieste odôvodnený aktuálnym výstupom z evidencie katastra nehnuteľností, ako aj ďalšími skutočnosťami - výstavba diaľnice, ROEP, plynutie času. Vo vzťahu k rozdielu vo výmere pozemkov bolo v rámci súdneho konania osobitne uvedené, že Obvodný lesný úrad v Kežmarku zriadil poľovný revír Úsvit o výmere 7 605 ha, avšak plochu poľovných pozemkov ohraničili výmerou 7 188 ha, čo znamená, že zvyšnú časť tvoria nepoľovné plochy.

20. Kasačný súd si za účelom ozrejmenia stavu v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia zabezpečil rozhodnutie vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/164/2013, pričom z uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 20C/164/2013-321 z 9. novembra 2017 zistil, že predmetom konania (žalobcov v tomto konaní v pozícii žalobcov a pribratých účastníkov v tomto konaní v pozícii žalovaných) bolo určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, pričom konanie bolo toho času zastavené s tým, že na základe odvolania žalovaných Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 9Co/30/2018-340 z 26. júna 2018 zmenil výrok uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. 20C/164/2013-321 z 9. novembra 2017 o trovách konania tak, že priznal žalovaným voči žalobcom nárok na náhradu trov konania. Uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. 20C/164/2013-321 z 9. novembra 2017 nadobudlo čo do výroku, ktorým bolo konanie zastavené právoplatnosť 1. decembra 2017 a vo výroku o trovách konania v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 9Co/30/2018-340 z 26. júna 2018 nadobudlo právoplatnosť 13. augusta 2018.

21. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom Krajského súdu v Prešove, ktorý v predmetnej civilnej veci, v uznesení č. k. 9Co/147/2014-167 zo 14. januára 2015, uviedol, že „...správny súd v konaní o správnej žalobe nie je vecne oprávnený skúmať platnosť predmetnej zaevidovanej zmluvy ako právneho úkonu a nemôže nahrádzať všeobecný súd. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy, teda posúdiť, či správne orgány splnili povinnosti ustanovené zákonom. Správny súd v tomto konaní nerozhoduje vo veci samej, ale len posudzuje, či rozhodnutie správneho orgánu je v súlade so zákonom, t.j. na vec sa vzťahujúcim hmotno-právnym a procesným predpisom.“

22. Vzhľadom na uvedené, kasačný súd konštatuje, že záver správneho súdu, podľa ktorého, už v čase

administratívneho konania o evidencii zmluvy o užívaní poľovného revíru bola spochybnená platnosť notárskej zápisnice z 15. februára 2013, č. N 42/2013, Nz 5163/2013, ktorá v súlade s ust. § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve tvorila podklad pre rozhodovanie žalovaného o zaevidovaní resp. nezaevidovaní zmluvy o užívaní poľovného revíru, a teda správny orgán rozhodol predčasne, ak na základe tejto notárskej zápisnice zmluvu o užívaní poľovného revíru zaevidoval a nevyčkal na právoplatné rozhodnutie súdu, nemá oporu v reálnom stave a preto prevzatím tohto záveru došlo zo strany správneho súdu k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým bolo znemožnené účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď predmetom civilného sporu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 20C/164/2013 bolo určenie neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru a nie platnosť notárskej zápisnice z 15. februára 2013, č. N 42/2013, Nz 5163/2013.

23. Notárska zápisnica z 15. februára 2013, č. N 42/2013, Nz 5163/2013 doposiaľ nebola relevantným spôsobom spochybnená.

24. Vo vzťahu k záveru správneho súdu, že opatrenie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a to v činnosti správneho orgánu postupom podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve, keď z napadnutého opatrenia žalovaného, a ani z administratívneho spisu, ktorý žalovaný v konaní správneho súdu predložil, nie je možné zistiť na základe akých skutočností a z akých údajov vychádzal žalovaný pri overovaní skutočností, či zmluvu podpísali vlastníci spoločného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru, kasačný súd uvádza, že okrem toho, že notárska zápisnica z 15. februára 2013 č. N 42/2013, Nz 5163/2013 obsahuje prezentáciu prítomných vlastníkov a k nim prislúchajúce výmery pozemkov, obsahuje aj diskusiu ohľadne rozdielov vo výmerách (stav ku 7. februáru 2013 - 7 188 ha oproti stavu v roku 1993 - 7 605 ha), ktorá bola odôvodnená aktuálnym výstupom z evidencie katastra nehnuteľností, ako aj ďalšími skutočnosťami - výstavbou diaľnice, ROEPom a plynutím času. Zároveň z napadnutého opatrenia žalovaného vyplýva, že súčasťou administratívneho spisu žalovaného má byť aj cit. „listy vlastníctva /12 šanónov/, plné moci /2 šanóny/“, avšak tieto správneho súdu predložené neboli. Správny súd nemôže (a contrario k predošlej úprave § 350j ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) sankcionovať správny orgán za nepredloženie časti spisového materiálu zrušením rozhodnutia. Vzhľadom na žalobné dôvody a k tomu priložené prehlásenia, ako aj vzhľadom na námietky ohľadne nesúladu konštatovanej výmery poľovného revíru s určenou výmerou právoplatným rozhodnutím Lesného úradu v Poprade z 11. júna 1993, č. LU-221/1993-Ba, bolo potrebné zo strany správneho súdu zabezpečiť si uvedenú podpornú dokumentáciu (ktorá bola predložená správneho orgánu predkladateľom Zmluvy o užívaní poľovného revíru) a namietané skutočnosti takto verifikovať.

25. Kasačný súd zdôrazňuje, že na evidenciu zmluvy vlastníkov podľa § 13 zákona o poľovníctve sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (§ 79 ods. 2 zákona o poľovníctve) a zároveň zdôrazňuje, že vzhľadom na súkromný charakter zmluvy o užívaní poľovného revíru, správny orgán nie je oprávnený túto zmluvu hmotnoprávne preskúmať mimo zákonom vymedzený rámec. Správny orgán je teda oprávnený preskúmať len, či zmluva obsahuje náležitosti ust. § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve a či ju podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve). Správny orgán nezaeviduje zmluvu len ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve. Súčasťou žiadosti o evidenciu zmluvy je notárska zápisnica osvedčujúca priebeh zhromaždenia, ktorá okrem iného osvedčuje aj účasť vlastníkov, ním prislúchajúce vlastnícke právo a od toho odvodené hlasovacie právo. Notárska zápisnica teda priamo osvedčuje, či zmluvu o užívaní poľovného revíru podpísali vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru.

26. Záver správneho súdu o nepreskúmateľnosti napadnutého opatrenia žalovaného potom na základe skutočností obsiahnutých v notárskej zápisnici, priložených listoch vlastníctva a splnomocneniach, ako aj s ohľadom na námietku pribratých účastníkov, že Obvodný lesný úrad v Kežmarku zriadil poľovný

revír Úsvit o výmere 7 605 ha, avšak plochu poľovných pozemkov ohraničili výmerou 7188 ha, preto zvyšnú časť tvoria nepoľovné plochy (ktorou sa správny súd opomenul zaoberať), vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

27. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd vyhodnotil dôvody kasačnej sťažnosti príbratých účastníkov, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) a že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.), za dôvodné, postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok a vzhľadom na rozsiahlu potrebu doplnenia dokazovania, vrátil vec správny súdu na ďalšie konanie.

28. V ďalšom konaní bude úlohou správneho súdu vyžiadať od žalovaného absentujúcu podpornú dokumentáciu (šanoný listov vlastníctva a splnomocnení), zabezpečiť si spisový materiál, resp. jeho nezoskartovanú časť, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie Lesného úradu v Poprade z 11. júna 1993, č. LU-221/1993-Ba a v kontexte so žalobnými námietkami a vyjadreniami žalovaného a príbratých účastníkov (najmä námietkou, že Obvodný lesný úrad v Kežmarku zriadil poľovný revír Úsvit o výmere 7 605 ha, avšak plochu poľovných pozemkov ohraničili výmerou 7 188 ha, preto zvyšnú časť tvoria nepoľovné plochy) preskúmať, či bolo negatívne preukázané, že zaevidovaná Zmluva o užívaní poľovného revíru neobsahuje náležitosti ust. § 14 ods. 3 zákona o poľovníctve, resp. či nebola podpísaná vlastníckmi spoločného poľovného revíru vlastníckmi najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru (§ 16 ods. 1 zákona o poľovníctve).

29. O trovách konania (pred správnym aj kasačným súdom) rozhodne správny súd (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

30. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 k § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.